

Proměny kulturní Šumavy a petice

Co dnes chrání národní park, či co chce teprve zřídít

Neoddiskutovatelnou jedinečnou hodnotou Šumavy jsou pozůstatky ledovcového období: jezerní kary s glaciálními jezírky (které byly však v minulosti upravovány proto, aby jezírka zůstala zachována) a šumavský fenomen - rašeliniště s okrajovou borovicí blatkou, která však v důsledku záměrné disturbance hřebenových smrčín postupně vysychají (s oblibou publikované jezírko na Chalupské slati vzniklo těžbou, sekundární zavodněné rašeliniště mělo bohatší biodiverzitu). Klimatické smrčiny (nad 1200 m) byly nejprve chráněny jako klimaxové autochtonní smrčiny, po vyhlášení NP byly označeny jako nepřírozené, které je nutno nahradit přírodními. Dále to byla zejména pralesová torza (převážně zlikvidovaná současnou disturbancí), bylinné glaciální relikt (*Betula nana* aj.), ale také sekundární horské květnaté louky šumavských plání, vytvořené extenzivní pastvou hospodářských zvířat, kde ale byla koncentrována většina chráněných a ohrožených druhů šumavské květeny, ale také některé druhy ptáků, např. tetřívka obecná, jeřábek lesní, bekasina otavní či chřástal polní. Bezlesí tvořilo cca 30 % území. Další lesní vegetační stupně: bukové smrčiny (1200 - 1100 m) a smrkové bučiny (1100 - 750 m) byly však nepříznivě poznamenány dosadbami rychle rostoucích monokulturních smrčín po odtěžení cennějších druhů (buk, klen, jedle). Ojedinělou specifičností Šumavy jsou alpští migranti či kamenná moře.

Pro MŽP dnes neplatí předběžná opatrnost ani ekologická udržitelnost?

Místo tradiční ochrany a rozšiřování dochovaných hodnot přírody a krajiny postupně došlo po vyhlášení národního parku k revoluční změně - „ochraně přírodních procesů“, k čemuž byl zneužit kůrovec, který se začal rychle šířit po orkánu Kyrill v r. 2007 (z příkazu M. Bursíka). Následně se z popudu několika pedagogů JČU počal uplatňovat experiment bezzásahovosti (B. Moldan). Současně byl mediální propagandou vnucován názor, že kůrovec je důležitou přírozenou součástí ekosystému smrčín (tato informace byla na tabulích poskytována nevěřícím občanům při likvidaci funkčních hřebenových smrčín), protagonisté bezzásahovosti prohlašovali, že s pomocí kůrovce nejrychleji a nejrozsáhleji přeměníme nepřírozené lesy Šumavy na přírodní a to věkově, druhově i prostorově různorodé, resp. na „divočinu“. Tato propaganda spekulativně zdůvodňovala, že podle klasifikace IUCN musí být národní parky zařazeny do kategorie II - bezzásahová divočina, přestože reálně zdejší kulturní biotopy přísluší do kategorie IV a přestože každý stát si ochranu přírody sám určuje a vymezuje. Na dlouhodobé propagandě výroby divočiny se od vzniku národního parku Šumava intenzivně podílelo luxusně placené Hnutí Duha, zejména „avantgardní“ aktivista J. Bláha. Bezzásahová evoluční výroba divočiny v kulturním území Šumavy se postupně stala módní „moderní“ tezí kariérních protagonistů. Současně byly jinak smýšlející osoby s racionálními pohledy, vycházejícími z přírodních zákonitostí a zohlednění světového vývoje, ostrakizováni a postupně z vedoucích postů odstraněni (v některých případech jim bylo vyhrožováno - např. guru teorie evolučního vývoje lesů J. Jeníkovi), jejich názory nebyly publikovány nebo staženy (S. Vacek) a tak se dogmatická doktrína stala zločinnou ideologií.

Populistická ideologie „příroda si sama pomůže“ již přináší své ovoce. Z epicentra chráněné kůrovcové množárny byly postupně infikovány smrčiny celé České republiky. Zřejmě nám nestačí např. ponaučení z NP Skalisté hory, kde bojují s kůrovcem / lýkohubem *Dendroctonus ponderosae* a *rufipennis* či z mnoha dalších lokalit. Někdejší karanténní škůdce, který byl původně v zárodku likvidován, neboť z jednoho stromu se nakazí až 1000 dalších a v následujících generacích vzniká rozsáhlá epidemie. Byť toto platí u většiny hmyzích stromových škůdců po celém světě, u nás dle současného MŽP zřejmě ne. Dolet kůrovce při rojení byl postupně slovně prodlužován na 200, 500 až 1000 m, v současnosti se již opatrně přiznává až 20 km, ačkoliv to může být i 100 km. Záměrně se nereflektuje realita

epidemických přenosů v celém světě, mnohdy typem Stepping Stones (tzv. „krokové nášlapné kameny“), ani skutečnost, že i písek ze Sahary k nám za vhodné povětrnostní situace doletí, takže při „příznivém“ převládajícím jihozápadním větrném proudění není problém dálkových přenosů kůrovce v našem malém území. Pro nevěřící - stačí si prostudovat modely někdejších imisních přenosů polutantů, které způsobily předchozí rozsáhlé odumírání našich lesů (okrajově i Šumavy). Skutečnost rozšiřování kůrovce ze Šumavy byla dlouhodobě popírána, až se ozvaly sousední lesy rakouského kláštera Schlaegel s požadavkem úhrady způsobených škod. Stanovisko přeshraničního NP Bavorský les, který má na jižních svazích ovšem i buky, se postupně vyvíjelo až k „přání“, aby u nás vznikla „divočina“ (pro ně Jagdhof). Kupodivu jejich nejceněnější území Velký Javor / Gross Arber je rekreačním územím, nezačleněným do jejich národního parku, podobně je tomu v Rakousku s rozsáhlým lyžařským areálem Hochfichtu, který však naše MŽP odmítá od nás zpřístupnit. Zřejmě udržování „železné opony“ se hodí k tomu, abychom neznali pravdu a nechtěli stejnou ochranu přírody jako sousedi. Sousedé jezdí až na hranice auty, my tam ale nemůžeme ani pěšky. V r. 2017 se uskutečnilo několik protestních pochodů ke státní hranici v celkovém počtu cca 700 lidí, bez žádoucí odezvy, přičemž toto bylo otřesně uzavřeno milionovou pokutou protestnímu pochodu skutečných znalců a milovníků Šumavy z.s. Otevřená Šumava po silnici k „Modrému sloupu“ (2,75 km), udělenou gubernátorem / ředitelem NPŠ (avšak příslušníci Hnutí Duha mohou volně putovat přísně chráněným územím Šumavy)! Přestože na situaci „ochrany kůrovce“, kterou vznikaly miliardové škody bylo podáno několik desítek žalob, byly všechny odloženy. Naše soudy nedokáží věcně / meritorně posoudit rozsáhlé až katastrofické ekologické škody (což dokumentuje situace, kdy znalec při projednávání imisních škod na lesích byl pozván při soudním jednání soudkyní k sobě, aby jí závěry nadiktoval do diktafonu). Přítom strom, resp. les a voda jsou základními klimatizačními a ekologicky stabilizačními prvky, rozhodujícími o kvalitách území.

Dopady naoktrojované bezzásahovosti

Ještě v padesátých letech minulého století bylo možno při poznávání Šumavy každý den nalézt pramen, dnes už jsou vyschlé. Postupná aridizace / vysušování Šumavy se propisuje do vodních toků a celé České kotliny, současně se změnou mezoklimatu. Po orkánu Kyrill v roce 2007 začala ochrana kůrovce, tj. záměrným kůrovcovým žírem - přeměna vzrostlého zeleného lesa na suchý les, tj. výroba domácí „divočiny“ v naší kulturní Šumavě, což bylo označeno jako ochrana přírodních procesů. V I. fázi byly zlikvidovány hřebenové smrčiny Šumavy v délce více než 40 km, které „vyčesávaly“ vzdušné srážky a zajišťovaly humidní Šumavu, dále odumřely smrčiny na ploše přesahující 25 tis. ha. Současnou situaci prudce zhoršují vzrůstající stresové faktory klimatických změn, zejména prohlubující se sucho, při němž vysychají i mělké zvodně (do 20-30 m), které běžně zásobovaly obyvatele pitnou vodou.

Výhled

V žádném případě nevznikne při vzrůstajících stresových faktorech, bez použití celosvětově vědeckého ekosystémového asistenčního managementu (spolupráce s přírodou a jejími zákonitostmi) slibovaný, druhově, věkově a prostorově různorodý žádoucí přírodní les. Nejen Šumava, ale i celé Česko se návazně aridizuje, výhledově v lepším případě v některých lokalitách odumřelých smrčín vznikne lesostepní formace ve vazbě na lokální smrkovou populaci diasporově založenou ještě před uschnutím lesa, pokud to ale umožní expanzivní až invazivní vegetační pokryv. MŽP mediální manipulací politicky protlačilo jednorázovou novelu zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny k bezzásahovosti a v současnosti chce prosadit v prováděcí vyhlášce její aplikaci na převažujícím území národního parku, navíc s doplňkem 15-letého moratoria proti změnám. Tak se protagonisté bezzásahovosti chtějí zbavit zodpovědností za vyvolanou katastrofickou kůrovcovou epidemií, ekologickou destabilizaci a miliardové škody! Management chráněných území byl původně tradičně monitorován, po 4 - 5 letech vyhodnocena situace a následně byla případně upravena ochrana / management.

Zonace Šumavy stávající z r. 1995

I. zóna	12,9 %	8807 ha přírodní	a připravovaná:
II. zóna	82,1 %	55885 ha přírodních hodnot	27 % bezzásahová
III. zóna	4,95 %	3372 ha, obce, služby, rekreace	27 % příprava na bezzásahovou
IV. zóna			45 % přírodních hodnot
			0,9 % kulturní

(v NP BW jsou obce vyjmuty a přesto „volná“ zóna přesahuje 3 %).

Zcela jsou přehlíženy základní zásady územního plánování - upřednostnění veřejného zájmu a zajištění trvalé udržitelnosti. **Jedinečné horské luční fytoocenózy jsou spontánní sukcesí degradovány**, podíl bezlesí klesá pod 5 %. **Současně biodiverzita Šumavy prudce klesá**, dochází k vytěšňování konkurenčně slabších chráněných a vzácných druhů ve vazbě na jejich ekologickou valenci (cenná škála rašeliništních taxonů odumírá ve vysychajících slatích, glaciální relikv drobná Soldanella montana se vyskytuje pouze u pěších turistických stezek, které jsou uzavírány, plavuně vč. Huperzia selago mizí vysycháním území). Výhledově vzniknou lesostepní smrkové stejnověkové porosty (přičemž suchá torza smrků mají však ve vyschlém substrátu tleci dobu několik decenií), pouze v příznivých chráněných lokalitách (např. Jezerní stěna Plešného jezera) či z „přípravného“ latentního podrostu pod uschlým lesem dojde k uspokojivé obnově (možná až na třetině ploch). Zcela jsou přehlíženy světové zkušenosti, např. „přechodu“ zlikvidovaných jedinečných vavřínových, cedrových, dubových a borových lesů ve Středozeří na trnité křoviny macchií či tropických pralesů na jihu Afriky na jemná křoviska fynbos, ale i mnoho dalších, kde bez lidské pomoci se les již neobnovil.

Klidové zóny - tetřev hlušec je zneužíván ke zneprístupňování Šumavy

K vytěšňování obyvatel a turistů je při „výrobě divočiny“ zneužíván atraktivní severský kur tetřev hlušec, který zde žil spokojeně s početnými obyvateli, neboť lidé jsou integrální součástí přírody, na něž si zvykne, tzv. imprinting, přičemž až do r. 1988 byl lovným ptákem (novodobě byl i dosazován z umělých chovů). Dnes jich na Šumavě údajně žije cca 600 kusů, přičemž však třetina žije v plošně menším, nechráněném rekreačním území německého Gross Arber a rakouského Hochfichtu. K jejich úbytku dochází zejména nadměrným výskytem predátorů (liška, kuna, rys, vlk, pes, jezevec, ještřáb, ale i všežravé prase) a nedostatkem vhodných biotopů (menší mýtiny ve vzrostlém lese s bobulonosnými keřky, příp. mraveništi a hřadovacími větvemi) i vodních zdrojů! Dnes je zdůvodnění doplňováno i rušením rysa ostrovida, což je adekvátní „vyrušování“ vlka (pokradmu doplňovaného ze zřízeného vlčince). Z ptáků ještě zbývá jmenovat datlíka tříprstého, který zde hoduje na kůrovci a z pozůstalých krkavce (živíci se mršinami).

Co není respektováno - kůrovcová výroba „přírodní divočiny“ nerespektuje jiné potřeby

- **Chráněná oblast přirozené akumulace vod:** vysušováním rašelinišť se likvidují nejcennější retenční biotopy
- **Ramsarská úmluva o mokřadech:** likvidací velkých ploch lesů jsou vysušována mezinárodně chráněná šumavská rašeliniště
- **Biosférická rezervace UNESCO** (vymezená před vyhlášením NP): chránění vyvážená vazba přírody a obyvatel je násilně likvidována omezením ploch u lidských sídel, která nebyla vyjmuta z NP či svévolnými opatřeními Správy NP, např. tvrzením, že zahrady u rodinných domů nepatří do zastavěného území aj.
- **Evropsky významná lokalita:** biodiverzita mapovaná před vyhlášením EVL je převážně fatálně likvidována (což vyplývá z botanických průzkumů před vyhlášením EVL), tedy chráněné druhy NATURY a ČR a jejich stanoviště, ale i chráněné biotopy
- **Udržitelný vývoj environmentální, ekonomický i sociální** (požadovaný EU): možno snadno doložit např. demograficky degresivním vývojem, uzavíráním dřevozpracujících aj. závodů, ostrakizací místních obyvatel
- **Zachování krajinného rázu:** v rozporu s Evropskou úmluvou o ochraně krajiny byla Šumava zásadně narušena až rozvrácena rozsáhlou disturbancí lesů.

Závěr

V těžké poválečné situaci v r. 1946 jsme dokázali chránit naše lesy jako národní poklad, neboť nám udržují příznivé klima, a také zastavit u nás kůrovcovou kalamitu počátkem padesátých let po nejhorším suchu století v letech 1946-47!

Nyní jsou celostátně hazardně likvidovány lesy, ekologická udržitelnost, vodní zdroje ale i významná ekonomická základna a sociální smířlivost blafováním a lživou demagogií - přičemž MŽP si nad lesy vyhradilo vrcholový dozor. Nezodpovědný požadavek ideologické „výroby přírodní divočiny“ na Šumavě je doprovázen planými sliby (otevření cesty k „Modrému sloupu“), fabulacemi (vznik jedinečné přírodní přírody) a množstvím lží (obce tam chtějí těžit dřevo, suché lesy zadržují vodu stejně jako zelené, prosazovaná zonace vychází z povinného podílu zón v národních parcích, region se ekonomicky rozvíjí ve vazbě na NP Šumava). Protagonisté bezzásahovosti po ovládnutí vedoucích pozic nepřipustili názorovou oponenturu a funkčně „likvidovali jinověrce“. Pokud se vytváří chráněné území bez spolupráce s obyvateli a dokonce proti nim i návštěvníkům, nemá šanci na přežití, přičemž vznikají nezměrné škody (ti, kdo zažili minulé zločinné ideologie, to ví ze životních zkušeností). MŽP vyhlašuje adaptaci na změny klimatu, avšak prvořadě jsou potřebná mitigační opatření! Podivností, maskovaných „leváren“ a zločinných nařízení je na Šumavě příliš, přitom s celostátně tragickými dopady (jejich původci jsou však dobře známi). Stali jsme se bezprostředními účastníky další zločinné ideologie, vypořádat se s ní bude velmi těžké. Chybí koncepční celostní / holistické pojetí ochrany přírody, neboť stvořitelsky avanturistická (nezodpovědně hazardérská) bezzásahová ideologie “evoluční výroby pralesa“ nevnímá širší a zpětné vazby, likviduje ekologickou stabilitu i nenahraditelné přírodní i kulturní hodnoty. Křídlatý hmyz v současnosti katastrofálně ubývá, proto zřejmě MŽP ochraňuje množárnu kůrovce, *kteří nám vytvoří přírodní přírodu.*

Dovětkem část posouzení erudovaného geobotanika S. Kučery z doby vzniku NP Šumava:

Šumava ve svém celku není divočinou, šumavskou krajinu, až na výjimky, spoluvytvářel člověk, který bezděčnou podporou přirozeného bezlesí a záměrným rozšiřováním bezlesých ploch se stal spoluvůrcem hodnot zdejší přírody. Jistě je možno ze dne na den ukončit hospodaření a nechat vše přírodě - nehledíme-li na čas, „ostrov“ zůstane zelený, jen vnitřní struktury budou podléhat změnám. Měřítkem času pro regeneraci lesa bude pak několik staletí, tato cesta ke stabilizaci může trvat i více než jedno tisíciletí. Les je vůdčím a určujícím ekosystémem zájmového území, který ovlivňuje a někdy i podmiňuje stav jiných, kontaktních ekosystémů, např. rašelinišť. Péče o les proto vždy bude, zejména v této centrální části pohoří, kostrou a nejvýznamnějším článkem péče o národní park. Důležité je hledat cesty k nápravě pro budoucnost, pro níž chybějí předpoklady právní i fyzické. Ve vztahu k lesním ekosystémům vyplývá naléhavá potřeba účelového hospodaření vč. I. zóny, jen při dodržení této zásadní podmínky mohou považovat za přijatelné současné vymezení zóny I. na lesním fondu. M.j. uvádí dvě možné polohy:

- pohled neodborného sympatizanta, ale i vzdělaného ryziho teoretika, který vidí tuto oblast nahlédem z letadla: jako homogenní zelený ostrov, který je možno udržet v celistvosti minimalizováním lidských zásahů a činností vůbec
- pohled ekologa s praktickou zkušeností lesního či zemědělského hospodáře, který vidí věci horizontálním pohledem: různorodost přirozených stanovišť, porostní stadia ovlivněná způsoby hospodaření minulého i současného, atd., atd.

Za ohlupovanou většinu Pavel Valtr
kteří v r. 1959 v Táboře stál u počátků záměrů ochrany Šumavy

Podklady a literatura

- současná, zejména environmentální legislativa
- Anděra M.: Národní parky Evropy
- Blažková D.: Šumavské louky a jejich historie
- Buček A.: Velkoplošný rozpad šumavských smrčín
- Čermák J., Nadezhina N., Trcala M., Simon J.: Open-field applicable instrumental methods for structural and functional assessment of whole trees and stands.
- Čermák J.: Živý a mrtvý les: voda a kůrovec na Šumavě
- Dejmal I.: Prostor k úvaze
- Hofhanzl Č.: Šumavský národní park - 20 let postkomunistické ochrany přírody
- Holub R.: Přechody a přechodové body NPŠ - NPBW
- Janský J.: Nouze o vodu? Nastane do 10 let.
- Jeník J.: Celistvost a rozmanitost Šumavy
- Jirsa T.: Zachraňme Šumavu - evropský klenot
- Kalina P.: Ke smyslu ochrany přírody - kůrovec jako symbol aneb Méd'a se vrací
- Kaskoun O.: Šumavská putování za přírodou, historií, přáteli a pacienty
- Kintzl E.: Zmizelá Šumava
- Kintzl E.: Politici se bez Šumavy neobejdou, ale Šumavě by bez nich bylo lépe
- Klewar M.: Lesní porosty a stresové faktory
- Klewar M. (ed): Úloha lesa v koloběhu vody a Zemi, Sb. konference
- Körner M.: Fenomen Šumava a Politika územního rozvoje ČR
- Krečmer V.: Lesy a povodně
- Krečmer V.: Les - závažný činitel životního prostředí krajiny
- Lelková Z.: Lidé a obce na Šumavě
- Mánek J.: Zrušení Plánu péče o NPŠ
- Martan P.: Šumava umírající a ohrožená
- Martan P.: Šumava krajina živitelka
- Mařík V.: Návrh obnovení turistických stezek a pěších turistických přechodů
- Mazín V.: Komu patří země - cesta ke kořenům života
- Mrkva R.: „Motýlkovití kůrovci“ a ideologické pnutí
- Nykles F.: Tajemství šumavských vod I,II
- Nykles F.: Šumava - s problémy opět na počátku
- Pokorný J. a kol.: Forests and Cooling
- Procházka F., Štech M.: Komentovaný černý a červený seznam cévnatých rostlin české Šumavy
- Říha M.: Národní park Šumava jako bojiště nesmiřitelných ideologií?
- Salašová A.: Krajinný ráz a proměny Šumavy
- Schubert A.: Obyvatelé, turisté a ochrana přírody
- Simon K.: Škody vzniklé bezzásahovostí přírodních procesů v NP Šumava
- Smutný P.: Aplikace principů trvale udržitelného rozvoje v NP Šumava
- Sofron J.: Vegetace šumavských karů (Správa NPŠ mu tam nepovolila botanický výzkum, zřejmě proto, že se jedná o nejvýznamnějšího botanika západních Čech)
- Sofron J.: Šumava ve světle geobotanických studií
- Stolařík R.: Tetřev hlušec a tetřívka na Plasku
- Stráský J.: Situace NP Šumava
- Šonka J.: Vývoj vodního režimu Šumavy - problematika vody po odlesnění
- Štich J.: Bezzásahový management NP Šumava
- Trůbl M.: Historický omyl - a co dál
- Urban F.: Šumava a kategorizace IUCN
- Vacek S.: Lesní ekosystémy v NP Šumava a jejich management - publikace byla jako „ideově závadná“ stahována z distribuce

- Vacek S., Moucha P. a kol.: Péče o lesní ekosystém v chráněných územích ČR - pro jistotu byla knihovna AOPK zrušena a tam publikace bez distribuce ležela, přestože se jedná, anebo právě proto, že se jedná o jedinečné koncepční a komplexní kompendium
- Valenta V.: Pohled do počátků ideologie výroby „divočiny“
- Valtr P. (ed): Šumava na rozcestí, Sb. konference
- Valtr P.: Šumava a její budoucnost (prezentace)
- Valtr P. a kol.: Šumava a její perspektivy I,II
- Valtr P. a kol.: Ochrana hodnot přírody a krajiny Šumavy a její vývoj od vyhlášení CHKO a Národního parku
- Valtr P. a kol.: Indoktrinace bezzásahových přírodních procesů v ochraně přírody kulturních území a stresové faktory klimatických změn
- Valtr P. (ed): Klimatické změny a my - adaptační a mitigační ekosystémový management při narůstání stresových faktorů klimatických změn, Sb. konference
- Valtr P. a kol.: Květena světových regionů v ekologických souvislostech a udržitelný vývoj - globální situace
- Valtr P. a kol.: Udržitelný vývoj světových regionů? - Ekologické vazby vývoje lidské populace a vegetace I-VIII
- Větvicka V.: Neštěstím Šumavy bylo vyhlášení národního parku
- Vicena I.: Bezzásahový les na Šumavě na příkladu Židovského lesa
- Vicena I.: Národní park Šumava a úspory
- Vostradovský V.: Hledání pravdy o Šumavě
- Vovesný J.: Směřování NP Šumava lze přirovnat ke stavbě budovy na fiktivních základech
- Vyskot I. a kol.: Porostní mikroklima a funkce lesů
- Zahradník J.: Zachraňme Šumavu!
- webové stránky z.s. Hnutí Život: www.hnutizivot.cz
- webové stránky NP Šumava: www.npsumava.cz

Pro turisty zakazovaná silnice k hraničnímu „Modrému sloupu“ - k nerušení tetřeva (pohled od hranice k Březníku)

Petice k ochraně a záchraně lesů Šumavy i ostatních z 19.2.2019

K petici bylo přijato následující usnesení:

Petiční výbor

I. konstatuje, že bezzásahový režim v národních parcích přispívá k šíření kůrovce a tím zhoršuje stav lesních porostů, přispívá k jejich usychání a znemožňuje lesům plnit jejich vodohospodářskou a klimatickou funkci,

II. doporučuje zvážit přehodnocení rozlohy klidových území s výskytem tetřeva na území NP Šumava tak, aby mohlo být účinněji zasahováno proti kůrovci, a zvážil odklad na vyhlášení nových bezzásahových území a ZCHÚ vč. EVL v oblastech se zastoupením smrkových porostů nad 20 % do doby, kdy se zastaví velkoplošné chřadnutí lesů suchem a kůrovcovým přemnožením v celé ČR,

III. pověřuje předsedkyni výboru, aby informovala o průběhu veřejného slyšení a jeho závěrech ministra životního prostředí.

„Zdravý selský rozum“ vždy vycházel z poznání přírodních zákonitostí, díky dlouhodobému soužití obyvatel s přírodou. Ten byl paralyzován dlouhodobou sofistikovanou mediální propagandou ideologie výroby divočiny, takže k jeho procitnutí došlo až po katastrofálním rozpadu lesů naoktrojovanou bezzásahovostí v NP Šumava (započato M. Bursíkem po orkánu Kyrill). Proto dochází v celém Česku nejen k rozsáhlé likvidaci lesních porostů, ale i vodních zdrojů, rozkolísání klimatu, biliardovým škodám a nastolení fatálního vývoje.

Velký dík patří zejména petentům: zástupcům SVOLu vč. J. Vovesného, který uvedl, že každoroční letecké snímkování dokládá dynamiku rozpadu lesa ve vymezené bezzásahové zóně a Hnutí Život, kde P. Martan, vysvětlil problematiku zonace a klidových území a jejich dopady, M. Klewar problematiku kalamitního kůrovce a dálkového přenosu na příkladu Škalistých hor. Za územní samosprávu hejtmanka Jihočeského kraje I. Stráská k situaci NP Šumava sdělila: Šumavu jsme vyhlásili národním parkem pro ochranu dochovaných hodnot dalším generacím - dnes zmar a zoufalství, J. Kůrka z Plzeňského kraje poukázal na ekonomické ztráty a hejtmanka kraje Vysočina J. Běhounek na vazby lesa a vody. V početných příspěvcích starostů obcí bylo upozorněno, že ministr MŽP obcím sliboval v kulturní zóně ponechat 10 %, dnes navrhuje 0,9 %, starostka městyse Strážný J. Králíková uvedla, že starostové jsou trestně odpovědní za řádné hospodaření, což by mělo stejně platit také u státní správy, dále mnoho dalších příspěvků požadovalo zastavení neudržitelného vývoje - ekologického rozvratu Česka. V neposlední řadě patří poděkování také zpravodajce poslankyni M. Balaščíkové.

Smutnou úlohu zde hraje současné MŽP vedené R. Brabcem a jeho náměstkem V. Dolejským, trvale požadující rozšiřování bezzásahovosti a ZCHÚ, dále ředitel NPŠ P. Hubený, programově vytěsňující obyvatele i turisty a dlouhodobě placený aktivista a propagandista „výroby divočiny“ v kulturním území Čech z Hnutí Duha - J. Bláha. Podstatnou ideovou roli hraje také AOPK, např. v jeho odborném časopise Ochrana přírody 1/2019 načasovaně vyšel článek „Tetřev bez hranic“, který sděluje, že tetřev je občasným průchodem člověka kriticky rušen (např. na Roklanu, avšak uvedená mapa jeho výskytu tomu neodpovídá), avšak zcela opomíjí zmínku o jeho predátorech, kteří ale zásadně rozhodují o jeho počtech! Svou úlohu sehrála ideologizující „verbální pseudověda“ na některých fakultách, např. absolventka JČU požadující zaměstnat, na dotaz: co se Šumavou, sdělila: „je třeba, aby všechno uschlo a vznikl přírodní les, ale bude to těžké“, ale i v AV ČR - akademici fandící bezzásahovosti (L. Miko, J. Fanta) prohlašují: příroda si sama pomůže (tedy spoléhání na autoregulaci i při zvyšujících se stresových faktorech), máme zaostalé lesnictví, ... Ideologická výroba „divočiny“ jakoby navazuje na „nedávnou“, politicky prosazenou ideologii výroby živé hmoty - akademici O. B. Lepešinská, T. Lysenko (za výuku genetiky byl u nás vyhazov, v SSSR byl zlikvidován „nevhodný“ a nepohodlný světový genetik N. Vavilov).